

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Amicus in secessu suo rerum æternarum meditationi vacans, ad Amicum
civilium curarum undis immersum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

humano generi felicitatem ac lætitiã plurimum conferret.

A M I C U S

In secessu suo rerum æternarum meditationi vacans.

Ad Amicum civilium curarum undis immersum.

Ad Narrandum & Hortandum.

Mirum fortè tibi videbitur, Charissime; quòd è secessu meo animum induxerim ad te scribere, qui abiens visus fueram polliceri, velle me ad tempus rebus omnibus valedicere. Tamen nolim existimes, hoc nihil fuisse unquam propositum, ut omnem prorsus amici memoriam mihi interdicerem. Næ durior fuisset illa lex, imò & iniqua, nì quid impertirem tibi illius solatii, quò fruitor amicus tuus, dum sibi Deoque totus vacat, & æternis rebus contemplandis intentus est. O verè beatorum fortunatùmque tempus illud! ô tranquillos & suaves illos dies, quibus raptus extra se, ut sic loquar, animus, & corporeis vinculis quasi jam liber, nihil mortale, vel perituum sapit! O jucunda pax illa mentis atque tranquillitas, quã terrenæ conditionis immemor anticipato felicitatis æternæ gustu recreatur! Sed quid dicam tibi, aut potius quid non dicam? Nam cur intimos cordis mei recessus dubitem aperire? Ut illa

illa fordescunt omnia, quæ vulgus hominum tanto reponit in loco, meditati serid, quod supernum est! Ut vanas mortalium curas reputat, qui solliciti mirum in modum de stabiliendâ fortunâ fragili ac luteâ, cælestes aspernantur opes, aut easdem certè, quasi nihil pertinerent ad se se, negligunt! Sic est, inanem rerum umbram plerique sequimur, & fucatâ boni specie patimur nobis illudi! Utinam hîc adesles mecum, Amice, & breve cum terrenis solitudinibus divorcium sustineres! Utinam experireris ipse, quæ sentio, & quæ te sentire pariter velim. Tam enim miserum videtur mihi quod amat cùmque, quod sectatur bona pars hominum, hodie qui vivunt; tam fastidiosum incipit esse, quidquid Deus non est, aut cum Deo non penitus conjunctum; ut tibi vel ipsi quantumvis amico, absit verbo injuria, nuncium remittendum putem, nisi me sustentaret illa spes, fore ut illos, quibus ego afficior, sensus habere possis, & quem facere didici rerum humanarum contemptum, eundem ipse uberioribus divini luminis radiis illustratus præ te ferre assuesceres. Sed quid ego hæc verbosius in Epistolâ? Plura dicemus coràm, interim valere te jubeo, atque impensius exemplo meo sapere.

AMI-